

Magyarországi táncok és motívumok az európai zenében (XVIII–XX. század)

JÁNOSI EGYÜTTES

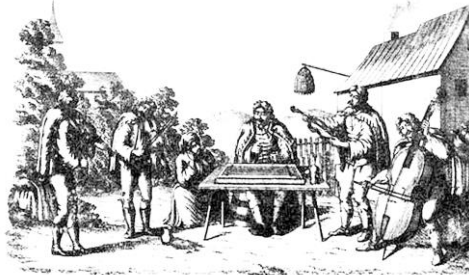
Jánosi András – hegedű Danhauser Zoltán – hegedű
Túri András – brácsa, orgona Kiss Csaba – bőgő

Közreműködők

Méry Rebeka – ének Apró Anna – koboz Juhász Zoltán – furulya, duda

Művészeti vezető és koncepció: Jánosi András

Bölcsészettudományi Kutatóközpont Zenetudományi Intézet,
Budapest I., Táncsics M. u. 7., Bartók-terem
2019. október 17., 19.00 óra

I.

C-dúr szvit

Táncszvit XVIII. századi magyar táncokból (a magyar zenei hagyomány és a barokk zene)

Verbunkos

Verbunkos témák Joseph Haydn, Ludwig van Beethoven és Franz Schubert zenéjében; mezőkölpenyi verbunk

Táncszvit Joseph Haydn-művek forrásaiból

Az Op. 20. No. 3. *g-moll vonósnégyes*, a No. 19. *g-moll trió*, a No. 17. *F-dúr trió* és a *D-dúr zongoraverseny* forrásaiból

Joseph Haydn No. 25. *G-dúr trió*jának magyar forrásai

Emlékezet

Liszt Ferenc *XIII. Magyar rapszódia*jának forrásai a népzében

Rapszódia

Liszt Ferenc *XIV. Magyar rapszódia*jának dallamai, ahogyan a zeneszerző hallhatta azokat

II.

Válogatás Johannes Brahms *Magyar táncainak* forrásaiból

Pablo de Sarasate *Zigeunerweise* című művének forrásai

Táncok a Galántai kéziratos gyűjteményből

Kodály Zoltán *Galántai táncok* című művének forrásai

Válogatás Bartók Béla *15 magyar parasztdal* című művének forrásaiból

Bartók Béla *Három Csík megyei népdal* című művének forrásai

Bartók Béla *Román népi táncok* című művének forrásai

Válogatás Bartók Béla *1. és 2. rapszódia*jának forrásaiból, valamint Felső-Maros menti gyűjtéséből

Számos írásos forrás tanúsítja, hogy az elmúlt évezredben az európai népek és zeneszerzők megkülönböztetett érdeklődést mutattak a magyar táncok iránt. A középkori krónikákban temperamentumosnak, erőt sugárzóknak, rögtönzésszerűnek és fergetegesnek nevezték. A magyar tánczenei hagyományról szóló írásos feljegyzések ugyan meglehetősen későiek, de nehéz elképzelni, hogy a magyar táncokat kísérő zene karaktere lényegesen különbözött volna a táncokétól. A XVIII. században már nagy számban lejegyzett és a magyar népzében máig megőrzött táncdallamokat éppúgy jellemzi a szélsőséges temperamentumosság, a ritmusosság és a változatos improvizáció, mint ahogyan évszázadokkal korábban állították a magyar táncokról a krónikások.

A műsor azt mutatja be reprezentatív példákon, hogy milyen hatással volt az elmúlt három évszázadban a magyar hangszeres zenei hagyomány az európai műzenére.

A belépés díjtalan